

ΑΝΑΦΟΡΑ: Δικ. υπ. Υπουργό Παιδείας

Προς: κ. Μιχάλη Παντούλα

ΠΑΒ

4197

15 ΜΑΡ. 2011

Αθήνα 2/3/2011

ΘΕΜΑ: Η έλλειψη δημοκρατίας και η απουσία αριστοκρατίας πνεύματος, απούσα από κάθε έως τώρα προσπάθεια του υπουργείου παιδείας, προς την αναγνώριση του διδακτικού έργου, των πρωτεργατών εκπαιδευτικών της παρ. ελληνικής μουσικής Ε.Μ.

Είναι πλέον γνωστό σε όλους, ότι ο Ν.3475/06, υποβιβάζει αλλά και υποβαθμίζει καθολικά, το έργο και τα νόμιμα κεκτημένα δικαιώματα χρόνων, **ΜΟΝΟ** των πρωτεργατών εκπαιδευτικών της παρ. Ελληνικής μουσικής! Μια πράξη ακραία ανθελληνική, αφού υποβαθμίζει τους κόπους διδακτικού έργου 2 τώρα 10ετιών, που έχει αποκτηθεί πάνω στη διδασκαλία των εθιμοτυπικών του τόπου μας! Έργο, που έχει επίσης συμβάλει στην εξέλιξη και αναβάθμιση του κλάδου της εθνικής μουσικής παράδοσης!!! Να σημειωθεί δε ότι, αυτός ο απόλυτος μηδενισμός, συντελείται **ΜΟΝΟ** στον κλάδο εκείνων των πρωτεργατών εκπαιδευτικών, που έστησαν και ολοκλήρωσαν το μηχανισμό λειτουργίας των μουσικών σχολείων, και αποτέλεσαν την αιτία και αφορμή της δημιουργίας των Γ/θμιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων όπως επίσης και το εκπαιδευτικό προσωπικό τους! Είναι επίσης ασύλληπτο, πέρα από κάθε λογική, ο ίδιος αυτός φορέας (το υπουργείο παιδείας) που προσλαμβάνει 2 τώρα 10ετίες αυτό το ανθρώπινο δυναμικό, να αμφισβητεί την ίδια του την επιλογή, θέτοντας θέμα αξιολόγησης, αυτών των εκπαιδευτικών μόνο όταν πρόκειται για την αναγνώριση των κεκτημένων δικαιωμάτων τους! Η απόφαση - του προσλαμβάνω κάποιον - σημαίνει ότι έχω περάσει πρώτα αυτόν τον εκπαιδευτικό, από το στάδιο αναγνώρισης της ικανότητας του. Δεν μπορεί 20 χρόνια μετά, όταν αυτός ο εκπαιδευτικός έχει φτάσει στα 50 του, μετά μάλιστα επανειλημμένες άδικες εξαιρέσεις, να θυμούνται, οι όποιοι αρμόδιοι του υπουργείου παιδείας «μήπως αυτοί οι εκπαιδευτικοί που προσλαμβάνουμε 2 10ετίες τώρα, δεν είναι κατάλληλοι να διδάξουν». Αυτό λοιπόν λέγετε εμπαιγμός, λέγετε κοροϊδία - εκμετάλλευση. Κάποια πράγματα όμως στη ζωή μας όπως, το ιδανικό στον όποιο σκοπό, και η οικογένειά μας, είναι ιερά. Το υπουργείο παιδείας αλλά και κάθε υπεύθυνος, πρέπει πλέον να καταλάβουν ότι, με τη ζωή ανθρώπων και οικογενειών, δεν μπορεί κανείς να παίζει και να κοροϊδεύει.

Αντί λοιπόν, οι όποιοι αρμόδιοι του υπουργείου παιδείας, να ψάχνουν τους υπαίτιους αυτού του μηδενισμού αξιών, συνεχίζουν να αμφισβητούν, τους εκπαιδευτικούς εκείνους, που το ίδιο το υπουργείο παιδείας προσλαμβάνει 2 10ετίες τώρα! Σε άλλα κράτη, μετά 10 χρόνια στην εκπαίδευση, ο εκπαιδευτικός αυτός θεωρείται ότι έχει κάνει διδακτορικό! Δεν μπορεί λοιπόν κανένας λογικός άνθρωπος, να δεχτεί ή να συμβιβαστεί με τέτοιες κακόβουλες, απάνθρωπες ενέργειες. Περί αυτού λοιπόν γίνεται λόγος. Του τρόπου εξαπάτησης κόπου και μόχθου χρόνων, αυτών των εκπαιδευτικών και των οικογενειών τους. Έχουν λοιπόν χρέος και είναι θέμα τιμής, οι όποιοι σήμερα αρμόδιοι, να δείξουν αξιοπρέπεια και λεβεντιά ψυχής, στην ομάδα εκείνων των πρωταγωνιστών εκπαιδευτικών, που 2 10ετίες τώρα εργάζονται για να υπάρξουν μουσικά σχολεία και Γ. Ε. Ιδρύματα. Αξιοπρέπεια και σεβασμό, σε εκείνους τους εκπαιδευτικούς, που 2 10ετίες τώρα, μακριά από τις οικογένειές τους, δημιούργησαν τις θέσεις εργασίας

στα μουσικά σχολεία, όπως και τις θέσεις των εκκολλαπτόμενων μαθητών, στη διδασκαλία των παρ. μουσικών οργάνων. Αξιοπρέπεια και σεβασμό, σε εκείνους τους εκπαιδευτικούς, που κάτω από άθλιες εργασιακές συνθήκες και μισθούς πείνας, 2 10ετίες τώρα, διατηρούν και εξελίσσουν τις πατροπαράδοτες μας αξίες.

Σε όλα αυτά που συμβαίνουν, εύκολα διαπιστώνει κανείς ότι δεν υπάρχει στο ελάχιστο η εθνική συνείδηση. Όλα στη σφαίρα της ανθελληνικής αντίληψης και συμπεριφοράς.

1. Όλα αυτά στον τόπο μας- στην Ελλάδα
2. Στους εκπαιδευτικούς που έχουν υπηκοότητα ελληνική
3. Στους πρωτεργάτες εκπαιδευτικούς των μουσικών σχολείων που διδάσκουν 2 10ετίες τώρα την ελληνική παρ. μουσική!!!

Σε εμάς, ληγάει η ψυχή να συμβαίνουν αυτά, όταν 2 τώρα 10ετίες διδάσκουμε την παρ. ελληνική μουσική μέσα στα μουσικά σχολεία της πατρίδας μας, απ' την άλλη, ποιος πολιτικός μπορεί να αισθάνεται τιμή για όλα αυτά τα ανθελληνικά που συμβαίνουν στον τόπο μας, και δεν έχει παραιτηθεί απ' τη θέση του.

«ΕΜΠΕΙΡΟΤΕΧΝΗΣ» «ΤΟ ΚΟΛΠΟ»

Την 30/6/2008, διορίζονται εκπαιδευτικοί κλάδου Π. Ε.16, και Τ. Ε. 16, που συμπληρώνουν 30 μήνες προϋπηρεσίας, και είναι κάτοχοι αναγνωρισμένων μουσικών τίτλων (αντίστιξης, φούγκας, οργάνων, δίπλωμα βυζαντινής κτλ). Ακριβώς με τους ίδιους μουσικούς τίτλους, πτυχία (αντίστιξης, φούγκας, οργάνων, δίπλωμα βυζαντινής κτλ.) και με περισσότερη μάλιστα προϋπηρεσία πάνω από 30μηνο, αφήνουν απ' έξω ΜΟΝΟ τους εκπαιδευτικούς της παρ. ελληνικής μουσικής, με τη δόλια λέξη «εμπειροτέχνης»!!! Η λέξη «εμπειροτέχνης» είναι το «κόλλο» τους. Είναι το μαύρο κουρτινάκι, που παραβλέπει – παρακάμπτει, τους μουσικούς τίτλους και το 10ετιών διδακτικό έργο, ΜΟΝΟ των εκπαιδ/κών της παρ. ελληνικής μουσικής.

Ένας εκπαιδευτικός που διδάσκει σχεδόν δύο 10ετίες τώρα μέσα στα μουσικά σχολεία της πατρίδας του και η πολιτεία δεν του παρέχει “τίτλο αναγνώρισης διδακτικού έργου” λέγεται εμπαιγμός – εκμετάλλευση της πολιτείας, και όχι ο εκπαιδευτικός αυτός «εμπειροτέχνης»

Η ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΞΑΙΡΕΣΗ

Λειτουργώντας τώρα αντισυνταγματικά, παρακάμπτοντας την ισονομία και την ίση μεταχείριση πολιτών, εξαίρουν κατ' επανάληψη από το 30μηνο με τη λέξη «εμπειροτέχνης» ΜΟΝΟ τους εκπαιδευτικούς της παρ. ελληνικής μουσικής!!!

Η ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡ. ΜΟΥΣΙΚΗΣ!!

Τους ζητούν την απόδραση από την ειδικότητά τους (την διδασκαλία της παρ. ελληνικής μουσικής την οποία διδάσκουν σχεδόν 20 χρόνια τώρα) λέγοντάς τους να γυρίσουν πάλι απ' την αρχή, να διδάξουν άλλη μουσική ειδικότητα, για να αποκτήσουν προοπτική διορισμού! Τους λένε, διδάσκοντας τη μουσική της

πατρίδας σου, μετά ακόμα και 10ετίες, δεν μπορείς να έχεις αυτή τη δυνατότητα, (του μόνιμου διορισμού) τη δυνατότητα που έχουν ακόμα και συνάδελφοι Αλβανοί, Ρωσοπόντιοι και άλλοι!!!

α) Με αποκλειστική λοιπόν ευθύνη της πολιτείας, δύο δεκαετίες τώρα, αυτός ο εκπαιδευτικός δεν έχει τον όποιο μουσικό τίτλο στο μουσικό όργανο του!

β) Και ενώ το παραπάνω συμβαίνει με αποκλειστική ευθύνη της πολιτείας, παρ' αυτό, δεν του αναγνωρίζουν, κανένα αναγνωρισμένο παρεμφερή μουσικό τίτλο από τους οποίους κατέχει!

γ) Και ενώ συμβαίνουν τα δύο παραπάνω, με αποκλειστική ευθύνη της πολιτείας, δεν αναγνωρίζουν μόνο σε αυτόν τον εκπαιδευτικό, το δεκαετιών διδακτικό του έργο (προϋπηρεσία -30μηνο) το οποίο ακυρώνουν με τα αρχικά Ε.Μ. «εμπειροτέχνης»!!! Με τα προαναφερθέντα, γενάτε το εξής ερώτημα: Ποίος είναι ο σκοπός και ο ρόλος αυτού του εκπαιδευτικού, δύο δεκαετίες τώρα μέσα στα μουσικά σχολεία;!

ΡΩΤΑΜΕ ΛΟΙΠΟΝ ΚΑΘΕ ΑΡΜΟΔΙΟ ΚΑΘΕ ΥΠΕΥΘΥΝΟ ΑΥΤΟΥ ΕΛΩ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

1.Ο εκπαιδευτικός της ελληνικής παραδοσιακής μουσικής, εργάζεται δύο 10ετίες τώρα για την πατρίδα του, ώστε στο τέλος να στιγματιστεί με τη λέξη «εμπειροτέχνης» και να υποβαθμιστεί σε υποδεέστερο άνθρωπο και εκπαιδευτικό από την ίδια την πατρίδα που υπηρετεί;!

2.Ο εκπαιδευτικός της ελληνικής παραδοσιακής μουσικής, εργάζεται τόσα χρόνια τώρα για την πατρίδα του, χωρίς εκείνη να του παρέχει 2 10ετίες τώρα, ένα τίτλο αναγνώρισης σπουδών, από αυτούς τους οποίους κατέχει;!

3.Ο εκπαιδευτικός της ελληνικής παραδοσιακής μουσικής, εργάζεται δύο 10ετίες τώρα στον τόπο του, για να φτάσει στο τέλος να είναι ο μόνος μουσικός που θα εξαιρεθεί αντισυνταγματικά από το 30μηνο, από την ίδια του την πατρίδα;!

Στους εφευρέτες λοιπόν της δόλιας λέξης «εμπειροτέχνης» και σε όλους τους συνυπεύθυνους, θα πρέπει να δημιουργηθεί φάκελος από το πλήθος ενοχικών στοιχείων που έως τώρα προκύπτουν και να οδηγηθούν στη δικαιοσύνη.

ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ ΜΕ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΗΝ «ΕΜΠΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ»

Κάθε αρμόδιος του υπουργείου παιδείας, πρέπει επιτέλους να κατανοήσει το σκοπό και το νόημα της δόλιας λέξης «εμπειροτέχνης»

- 1) Σύμφωνα με την οκταηχία (κλίμακες, με την έννοια της δυτικής ορολογίας)
- 2)Τις υποδιαιρέσεις των κλιμάκων (υπομονάδες κλιμάκων)
- 3) Τα ιδιώματα των ήχων (οπλισμός, με την έννοια της δυτικής ορολογίας)
- 4) Τον τρόπο συμπλοκής των 4χόρδων

5) Ο τρόπος καταλήξεων των ήχων - κλιμάκων και πολλά άλλα βασικά στοιχεία, αποτελούν τους βασικούς κανόνες διδασκαλίας, για τον κάθε εκπαιδευτικό, που είναι κάτοχος του διπλώματος «θεωρία και πράξη της ελληνικής μουσικής»

Το κάθε παρ. τραγούδι του τόπου μας, εξηγείται και αναλύεται, μέσα από τους παραπάνω κανόνες που μας παρέχει αιώνες τώρα η «θεωρία και πράξη της ελληνικής μουσικής»

Επίσης, από κάθε αναγνωρισμένο τίτλο (πτυχίο αρμονίας, αντίστιξης, πτυχίο οργάνου, κτλ.) ο εκπαιδευτικός αυτός κάνει χρήση κανόνων στο μάθημα διδασκαλίας του όποιου παρ. μουσικού οργάνου.

Για παράδειγμα (η ρε μείζονα έχει οπλισμό 2 διέσεις, ή Λα 3 διέσεις, προχωράει με την τάδε διάταξη φθόγγων κτλ)

Ο κάθε ένας εκπαιδευτικός που είναι κάτοχος αναγνωρισμένων τίτλων, ιδιαίτερα όμως με το δίπλωμα της βυζαντινής μουσικής που είναι η (θεωρία και πράξη της ελληνικής μουσικής) κάνει χρήση αυτών των κανόνων – στοιχείων, μεταβιβάζοντας με τον σωστό τρόπο τις πληροφορίες στον κάθε μαθητή, που βοηθάνε στην ορθή λειτουργία - χειρισμό του όποιου παρ. μουσικού οργάνου. Ο κάθε τώρα σοβαρός και υπεύθυνος μουσικός σε αυτό το χώρο, έχει χρέος να κατέχει αυτό τον τίτλο. Η μη κατοχή αυτού του τίτλου, από τον όποιο εκπαιδευτικό στον τομέα της διδασκαλίας παρ. μουσικών οργάνων, σημαίνει εκτός των άλλων και έλλειψη κατάλληλων πληροφοριών προς τον μαθητή.

Με τα παραπάνω, οι εκπαιδευτικοί που κατέχουν αυτό τον τίτλο, στηρίζουν τη διδασκαλία του όποιου παρ. μουσικού οργάνου πάνω σε όρους και κανόνες, και σε καμία περίπτωση, μόνο στη λέξη «εμπειροτεχνία» με την απαξιωτική μάλιστα έννοια του όρου!!!

Δεν μπορεί λοιπόν το υπουργείο παιδείας, να μην αναγνωρίζει 2 10ετίες τώρα, έναν παρεμφερή μουσικό τίτλο από τους οποίους κατέχουν αυτοί οι εκπαιδευτικοί, τι στιγμή μάλιστα που με δική του ευθύνη, δεν έχει φροντίσει από την αρχή λειτουργίας των μουσικών σχολείων, να δώσει τον όποιο τίτλο, στο κάθε παρ. μουσικό όργανο.

Το παραπάνω, στέκεται εμπόδιο, ΜΟΝΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΩΝ ΠΡΩΤΕΡΓΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ Ε.Μ., στο να μην μπορούν να κατοχυρώσουν σχεδόν 20 χρόνια τώρα τη διδακτική τους εργασία.

ΚΑΤΑ ΤΑ ΑΛΛΑ «ΕΜΠΕΙΡΟΤΕΧΝΕΣ»

Αποτελεί λοιπόν τιμή, για τα όποια αρμόδια πολιτικά πρόσωπα αυτού εδώ του τόπου, οι εκπαιδευτικοί που μετά 10ετίες κόπου και μόχθου, μας παραδίδουν σήμερα ολοκληρωμένα μουσικά σχολεία και Τ. Ε. Ιδρύματα, να είναι στιγματισμένοι με τη λέξη «εμπειροτέχνης» σε υποδεέστερους ανθρώπους και εκπαιδευτικούς, μέσα στα σχολεία της πατρίδας τους, που οι ίδιοι αναβάθμισαν;!!

Είναι τιμή, για τα όποια αρμόδια πολιτικά πρόσωπα αυτού εδώ του τόπου, να έχουν δικαίωμα στον διορισμό όλοι οι άλλοι κλάδοι εκπαιδευτικών, εκτός των πρωτεργατών εκπαιδευτικών που διδάσκουν 2 10ετίες τώρα την ελληνική παρ. μουσική - τη μουσική του τόπου μας;;!!

Είναι τώρα ποτέ δυνατόν, με τερτίπια του τύπου «εμπειροτέχνης», να αφαιρείτε το δικαίωμα στη μόνιμη διδασκαλία, από τους πρωτεργάτες εκπαιδευτικούς που εργάστηκαν επί δύο 10ετίες τώρα για να ανοίξουν αυτές τις θέσεις εργασίας, να εργαστούν όλοι οι μετέπειτα, εκπαιδευτικοί κάθε κλάδου, δικοί μας και αλλοδαποί, εκτός αυτών;;!!

«ΕΜΠΕΙΡΟΤΕΧΝΗΣ» Είναι πλέον η ντροπή, κάθε αρμόδιου πολιτικού προσώπου αυτού εδώ του τόπου.

Είναι η 5ετής ανικανότητα του υπουργείου παιδείας, να κατανόηση και να δώσει λύση. Κάθε χρόνο γίνονται διορισμοί σε όλους τους άλλους κλάδους, πλην αυτών των εκπαιδευτικών της παρ. ελληνικής μουσικής!!!

Δεν πρέπει να γίνει, ούτε ένας διορισμός εκπαιδευτικού στη χώρα αυτή, αν πρώτα δεν αποκατασταθεί η αξιοπρέπεια και η εθνική περηφάνια των πρωτεργατών εκπαιδευτικών της ελληνικής παρ. μουσικής.

ΕΜΠΕΙΡΟΤΕΧΝΗΣ = ΕΜΠΕΙΡΙΑ + ΤΕΧΝΗ

Μια λέξη ιερή κατά τα άλλα, η οποία περικλείει μέσα της το απόσταγμα χρόνων εμπειρίας, από το αγιονέρι του ιδρώτα. Δηλώνει το “δουλεμένο άνθρωπο” τον ώριμο, που ξέρει, που γνωρίζει τα μυστικά της τέχνης του, τα οποία του έχει αποκαλύψει η ίδια η τέχνη, μέσα από 1000δες ώρες μελέτης.

Αυτή η λέξη, μπορεί να συνοδεύεται κύριοι αρμόδιοι του υπουργείου παιδείας, με 0 προνόμια;;!!

ΤΟ 20ΕΤΕΣ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Είναι λοιπόν αίσχος και ντροπή, αλλά και δόλιο και ανθελληνικό, το υπουργείο παιδείας να μην διαθέτει εισιτήριο - τίτλο αναγνώρισης διδακτικού έργου, ΜΟΝΟ στο μάθημα διδασκαλίας της παρ. ελληνικής μουσικής, των πρωταγωνιστών αυτών εκπαιδευτικών που έστησαν και ολοκλήρωσαν από εξ αρχής, το μηχανισμό λειτουργίας των μουσικών σχολείων!!!

ΖΗΤΑΜΕ: Να αναγνωριστεί επιτέλους σε αυτούς τους εκπαιδευτικούς, το δίπλωμα της βυζαντινής μουσικής, σαν εισιτήριο – τίτλος αναγνώρισης, του δύο 10ετιών και πλέον διδακτικού τους έργου, που κατ' επανάληψη έχει αφαιρεθεί προκλητικά και αντισυνταγματικά, ΜΟΝΟ από αυτόν τον κλάδο εκπαιδευτικών, που διδάσκουν μέσα στα μουσικά σχολεία 2 10ετίες τώρα, την ελληνική παρ. μουσική.

Τηλέφωνα Επικοινωνίας:

Γιώργος Βασιλάκης 6975862585

Λάμπρος Κουκουβής 6944639579
Αντώνης Κουτελιέρης 6938030505
Κυπριωτάκης Γιώργος 6947721454

Βαγγέλης Παπαναστασίου
Βαγγέλης Σαραντίδης
Ανδρέας Σκάνδαλος
Ακριβή Ζουμπάκη
Σταματούλα Μηλά
Ευαγγελία Παπαγιάννη
Αλέξανδρος Σταματόπουλος
Κλεοπάτρα Βάγια
Διομεία Φάντη
Αναστασία Κοτσοπούλου
Φώντας Σταματέλος
Νέστορας Δρούγκας
Γιώργος Κοτσίνης
Σούλα Δασκαλομαρκάκη
Αναστασία Μανιάτη
Γιώργος Ξανθάκος
Κωνσταντίνος Κοπανιτσάνος
Δημήτρης Μιχαλόπουλος
Ελένη Μουζακίτη
Στέλλα Αραμπατζόγλου
Ερωτόκριτος Δημούλας